

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **ROVA PACKAGING, s.r.o. v likvidaci**, se sídlem Vosmíkových 930/12, Praha 8, zast. Mgr. Janem Heldesem, advokátem se sídlem Husovo náměstí 20, Polná, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2022, č. j. 23370/22/5300-21443-707161, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2022, č. j. 17 Af 18/2022-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V projednávané věci je řešena otázka zmeškání lhůty pro zaplacení soudního poplatku za řízení před městským soudem.

[2] Žalovaný výše nadepsaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil dodatečné platební výměry vydané Finančním úřadem pro hlavní město Prahu dne 30. 6. 2021. Žalobkyně proti napadenému rozhodnutí podala žalobu k městskému soudu. Městský soud usnesením ze dne 7. 9. 2022, č. j. 17 Af 18/2022-40 (dále jen „usnesení ze dne 7. 9. 2022“), žalobkyni vyzval, aby do 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč dle položky 18 bodu 2. písm. a) Sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Žalobkyně zaplatila soudní poplatek po uplynutí stanovené lhůty, ke kterému došlo dne 26. 9. 2022, až dne 14. 10. 2022. Dne

31. 10. 2022 zaslala městskému soudu žádost o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku z omluvitelného důvodu. Jednatel žalobkyně byl totiž z důvodu hospitalizace v nemocnici nezpůsobilý provádět jakékoliv úkony. Tuto skutečnost žalobkyně doložila lékařskou zprávou v ukrajinském jazyce.

[3] Městský soud vydal dne 31. 10. 2022 výše napadené usnesení, kterým řízení o žalobě dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil a žalobkyni zaplacený soudní poplatek vrátil dle § 10 odst. 1, věty první, zákona o soudních poplatcích, neboť soudní poplatek, který žalobkyně zaplatila dne 14. 10. 2022, byl zaplacen opožděně. Propadná lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula dne 26. 9. 2022.

[4] Městský soud rovněž usnesením ze dne 3. 11. 2022, č. j. 17 Af 18/2022-56, zamítl žádost žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty ze dne 31. 10. 2022. Upozornil na to, že žalobkyni vznikla poplatková povinnost již samotným podáním žaloby, tedy dnem 23. 8. 2022, přičemž odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 3. 2019, sp. zn. 26 Cdo 4200/2018, dle kterého je stanovená lhůta k zaplacení soudního poplatku lhůtou náhradní a poplatníkovi nic nebrání poplatkovou povinnost splnit již podáním žaloby. U žalobkyně nenastal omluvitelný důvod, navíc byla zastoupena advokátem, kterému bylo usnesení o výzvě zasláno do datové schránky a který měl a mohl soudní poplatek za žalobkyni zaplatit (viz rozsudek NSS ze dne 14. 9. 2021, č. j. 10 As 336/2021-20, odst. [4]). Jednatel žalobkyně tak nebyl jedinou osobou, která mohla za žalobkyni poplatek zaplatit.

II. Obsah kasační stížnosti

[5] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá výše označené usnesení městského soudu kasační stížností dle § 103 odst. 1 písm. a) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), na základě které požaduje napadené usnesení zrušit.

[6] Stěžovatelka má za to, že důvod, pro který požádala o prominutí zmeškání lhůty, je zcela oprávněný a omluvitelný. Jednatel stěžovatelky byl hospitalizován v nemocnici, jeho zdravotní stav neumožňoval soudní poplatek zaplatit, ani zaslat omluvu či jiný obdobný úkon. Přístup městského soudu stěžovatelka považuje za *necitlivý, formalistický a nespravedlivý*. Stěžovatelka ke kasační stížnosti přiložila lékařskou zprávu úředně přeloženou do českého jazyka.

[7] Stěžovatelka nesouhlasí s tvrzením městského soudu, dle kterého měl soudní poplatek uhradit její právní zástupce. Není možné po advokátovi spravedlivě žádat, aby z osobních finančních prostředků dotoval výdaje klienta. Advokát je osobou odlišnou od účastníka a dovození jeho povinnosti uhradit soudní poplatek je nepřiměřené a nesprávné.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost je přípustná. Byla podána osobou oprávněnou, ve lhůtě dle § 106 odst. 2 s. ř. s., proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a nespadá ani pod jiný z případů nepřipustnosti předvídaných § 104 s. ř. s. Nejvyšší správní soud poté přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

pokračování

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích *[j]de-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení.*

[11] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích *[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Dle odst. 3 stejného ustanovení [s]oud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.*

[12] Dle § 40 odst. 5 s. ř. s. *[n]estanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.*

[13] Ze spisu vedeného u městského soudu vyplývá, že stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek při podání žaloby dne 23. 8. 2022. Městský soud usnesením ze dne 7. 9. 2022 stěžovatelku vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení na specifikovaný účet a poučil ji o zastavení řízení v případě, že soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatí. Poučil ji i o tom, že se k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty nepřihlíží. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce, resp. jejímu právnímu zástupci, doručeno dne 11. 9. 2022 (viz č. l. 41 spisu vedeného u městského soudu). Stěžovatelce tak muselo být zřejmé, do kdy má soudní poplatek uhradit, v jaké výši a jaké následky bude mít to, pokud poplatek neuhradí včas. Městský soud svou poučovací povinnost dle § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích splnil.

[14] Stěžovatelka měla příležitost zaplatit soudní poplatek od 23. 8. 2022 do 26. 9. 2022. Tuto lhůtu však nevyužila a soudní poplatek zaplatila až dne 14. 10. 2022 (viz č. l. 48 spisu vedeného u městského soudu). Dne 31. 10. 2022 stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce zaslala městskému soudu žádost o prominutí zmeškání lhůty, kterou doplnila lékařskou zprávou o hospitalizaci jednatelky stěžovatelky. Dle lékařské zprávy byl jednatel stěžovatelky hospitalizován ve dnech 20. 9. 2022 až 14. 10. 2022 z důvodu nemoci cukrovky.

[15] Nejvyšší správní soud připomíná, že již ve svém rozsudku ze dne 7. 2. 2018, č. j. 2 As 3/2018-32, odst. [14], judikoval, že *„jelikož poplatková povinnost vzniká již dnem podání žaloby a správní soud má povinnost účastníka řízení k zaplacení vyzvat, je celkový časový úsek více než postačující ke splnění poplatkové povinnosti ... Účastníkům řízení nic nebrání soudní poplatek zaplatit ve stanoveném čase, tudíž je nedůvodné a z hlediska důsledků pro řízení i riskantní s platbou otálet a ponechávat ji až na konec soudem vymezené lhůty.“* Tento závěr aproboval také Ústavní soud v usnesení ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1334/18, či nálezu ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 9/20, bod 38., kde konstatoval, že *„samotná existence náhradní lhůty pro zaplacení soudního poplatku již představuje pro poplatníka jisté dobrodiní, poněvadž zákon předpokládá, že soudní poplatek uhradí řádně s podáním návrhu na zahájení řízení, tedy okamžikem jeho splatnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích) ... Poplatník by se obecně neměl spoléhat na to, že při druhé příležitosti zaplatit soudní poplatek nenastanou žádné,*

byť i pochopitelné komplikace, popřípadě že je bude možno vždy nějakou cestou odstranit a opožděné zaplacení soudního poplatku napravit.“

[16] Dle Nejvyššího správního soudu je nezbytné brát v potaz skutečnost, že stěžovatelka byla v řízení před městským soudem zastoupena advokátem. Ten si musel být vědom, že podání žaloby ve správním soudnictví je zatíženo poplatkovou povinností, tedy že soudní poplatek je třeba uhradit do 26. 9. 2022. Zástupci stěžovatelky bylo totiž usnesení o výzvě řádně doručeno, ostatně na něj reagoval přípisem ze dne 13. 9. 2022, kterým na výzvu soudu doložil plnou moc. Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem, že je zcela běžné, že soudní poplatek zaplatí zástupce žalobce, neboť se nejedná o úkon, který by vyžadoval osobní aktivitu žalobce (shodně také rozsudek NSS ze dne 29. 2. 2016, č. j. 2 Afs 12/2016-41, odst. [12], ze dne 29. 10. 2020, č. j. 9 Afs 184/2020-41, odst. [16], či městským soudem citovaný rozsudek č. j. 10 As 336/2021-20, odst. [4]). Přestože Nejvyšší správní soud jakkoliv nezpochybnuje zdravotní indispozice jednatele stěžovatelky, konstatuje, že stěžovatelka, případně její zástupce, mohli zajistit úhradu poplatku ve lhůtě pro zaplacení soudního poplatku, případně v této lhůtě mohli soudu sdělit okolnosti, které brání včasné úhradě dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích.

[17] V projednávaném případě neexistoval žádný důvod, pro který by bylo možné omluvit zmeškání lhůty pro zaplacení soudního poplatku dle § 40 odst. 5 s. ř. s., a ospravedlnit tak pozdní zaplacení soudního poplatku. Hospitalizace jednatele stěžovatelky neospravedlňuje nezaplacení soudního poplatku ve lhůtě, jelikož, jak je výše vysvětleno, jednatel nebyl jedinou osobou, která mohla soudní poplatek zaplatit. Nejvyšší správní soud shledal postup městského soudu zákonným, pokud řízení o žalobě zastavil.

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu